

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-696

26.6.2025

Protector Forsikring ASA

Bilansvar

Skyldfordeling – sammenstøt mellom buss og varebil i busslomme – bal. § 8.

Det oppsto sammenstøt mellom buss og varebil i en busslomme. Klager hevdet at varebilen traff bussen bakfra, mens motparten mente bussen hadde rygget på varebilen. Foretaket konkluderte med at partene måtte dekke egne skader, da det ikke forelå felles skademelding eller tilstrekkelige bevis som entydig støttet noen av forklaringene. Klager stilte seg tvilende til at bussen kunne ha rygget med tilstrekkelig kraft til å forårsake skadeomfanget, og viste til at varebilen ble kondemnert og at skadebildet ikke stemte overens med motpartens forklaring. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsfordeling etter kollisjon mellom buss og varebil.

Det oppsto en kollisjon mellom reiselivsselskapets buss (heretter klager) og motpartens varebil i en busslomme den 19.10.23 rundt kl. 10:05. Fra motpartens forklaring på s. 2 i sin skademelding hitsettes:

Det stod en buss fra ... inne på en lomme med venstre bakpart godt ut i mott kjørefelt. Grunnet møtende trafikk måtte jeg stoppe bak bussen og vente. Mens jeg stod stille rygget bussen bak og traff min bil. Bussjåfør sa han ikke hadde tid til å skrive skademelding og skrev bare ned sitt fornavn og deler av personnummer slik at vi måtte ... kontakte politiet for å finne adressen til fører av bussen og eier av bussen. Derav skademeldingsskjema fra bare oss.

Det er ikke fremlagt noen egen forklaring fra bussjåføren. Det er imidlertid fremlagt uttalelse fra klager, som har forklart seg på vegne av sjåføren. Fra klagers forklaring hitsettes:

Hendelsen her er at varebilen hadde for stor fart og kjørte inn i buss bakfra. Dette er en helt vanlig skade som ofte skjer mellom buss og bil fordi sjåfør av bilen bak er uoppmerksom og ikke følger med når bussen stopper og kjører inn på holde plass. Videre er svært mange holde plasser små og det er lite plass derfor kan det lett skje slike ulykker ...

Klager hadde forsikring i Tryg Forsikring NUF, mens motparten var forsikret i Protector Forsikring ASA (heretter foretaket). Den 23.9.24 fremsatte Tryg Forsikring et forslag om at hver part skulle dekke egen skade. Forslaget ble deretter trukket tilbake 12.12.24, da foretaket ønsket å foreta nærmere undersøkelser i samarbeid med leverandøren av kjøredata for bussen.

Foretaket opplyste 13.12.24 at det ville forholde seg til den tidligere beslutningen om at hver part dekket egne skader, og at klagers foretak selv måtte håndtere saken videre overfor egen kunde.

Saken ble brakt inn for Finansklagenemnda 18.12.24.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må bære fullt ansvar for sammenstøtet. Ifølge klager hadde varebilen for høy hastighet og traff bussen bakfra etter at denne hadde stanset. Det vises til at bussens sjåfør umiddelbart merket et rykk, og at kjøredata kun registrerer bevegelse i

hele minutter. Klager stiller seg tvilende til at en buss kan ha rygget med tilstrekkelig kraft på så begrenset område til å forårsake skadeomfanget, og viser til at varebilen ble kondemnert. Skadebildet er ifølge klager uforenlig med rygging, og motpartens fremstilling anses ikke å stemme overens med øvrig dokumentasjon.

Foretaket har i det vesentlige anført at saken bør løses ved at hver part bærer egne skader. Det foreligger ingen felles skademelding, og partene har fremsatt motstridende forklaringer om hvordan sammenstøtet oppsto. Motparten gjør gjeldende at bussen rygget, mens klager anfører at bussen ble påkjørt bakfra av motpartens kjøretøy. I lys av de motstridende forklaringene og manglende bevis som entydig underbygger én versjon, har Tryg vurdert at saken må løses ved at hver part dekker egen skade. Foretaket har sluttet seg til denne løsningen.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarserkjennelse er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg her til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av forsikringsforetaket. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre et grunnlag for ansvar hos motparten, gjelder hovedregelen om at partene må bære egen skade. Om det finnes felles undertegnet skademelding danner den alltid hovedgrunnlaget for avgjørelsen. Forutsetning for at ansvar skal ilegges er at bilføreren har utvist uaktsomhet eller kjør i strid med trafikkreglene.

I dette tilfellet foreligger det ingen felles skademelding. Partene er enige om at det oppsto et sammenstøt mellom kjøretøyene i en busslomme, men uenige om det nærmere hendelsesforløpet. Ifølge motpartens forklaring stanset han bak en buss som sto i en busslomme, da det var møtende trafikk. Han opplyser at bussens venstre bakpart var delvis ute i kjørebanelen, og at bussen begynte å rygge mens han sto stille, noe som førte til at den traff hans kjøretøy.

Klager forklarer derimot at bussen var korrekt parkert helt inne i busslommen da sammenstøtet fant sted. Etter klagers oppfatning hadde varebilen for høy hastighet og kolliderte med bussen bakfra. Klager beskriver dette som en typisk skade som ofte oppstår når føreren av et påkjørende kjøretøy er uoppmerksom og ikke tilpasser farten når en buss stopper og kjører inn på holdeplass. Klager anfører at dersom motparten hadde holdt riktig avstand, ville vedkommende hatt både tid og tilstrekkelig strekning til å stanse i tide.

Partenes forklaringer om sammenstøtet er motstridende, og det foreligger ingen nøytrale vitner eller videobevis som kan sannsynliggjøre hvilken forklaring som fremstår mest korrekt. Vi har mottatt skisser fra partene, men da disse ikke er nedtegnet på en fellestegnert skademelding, vil de ikke få betydning i ansvarsvurderingen.

Klager opplyser at motpartens varebil ble kondemnert, og finner det vanskelig å tro at en buss kan klare å opparbeide en så stor fart på et såpass lite område til å kunne forårsake en slik skade. For å understøtte dette viser han til bilder i skadesaken.

Det er fremlagt flere bilder av bussen etter uhellet som viser at den har fått påført skader bak på venstre side av støtfangeren. Vi kan derimot ikke se å ha mottatt bilder av skadeomfanget på varebil, og derfor ikke anledning til å foreta noen sammenstilling av treffpunkt og skadene. Samtidig gjør vi oppmerksom på at fremlagte bilder er fra tiden etter uhellet, og at disse ikke viser kjøretøyenes fart eller plassering i kollisjonsøyeblikket. Som nevnt har ikke sekretariatet teknisk kompetanse, og kan ikke på selvstendig grunnlag ta stilling til hvordan et sammenstøt har oppstått ut fra bilder av skadeomfanget på kjøretøyene alene. For at vi skal kunne ta stilling til ansvarsspørsmålet må vi få tilsendt takstrapporter, fagkyndiguttalelser, eller analyse av situasjonen som dokumenterer at motparten er mer å bebreide for sammenstøtet. Følgelig kan ikke mottatt bilder tas til inntekt for at motparten var skyld i kollisjonen.

Det er fremlagt en aktivitetsprotokoll som viser bussens bevegelser på skadetidspunktet. Ifølge kjøredata sto bussen stille fra kl. 09:59 til kl. 10:04. Det ble deretter registrert bevegelse kl. 10:04, før bussen igjen sto stille fra kl. 10:05 til kl. 10:19. Vi kan ikke se at det er fremlagt noen opplysninger fra dataleverandøren om hvorvidt systemet registrerer rygging på en særskilt måte. På bakgrunn av tilgjengelige data kan bevegelsen kl. 10:04 derfor like gjerne skyldes at bussen rygget, som at varebilen traff bussen bakfra. Sekretariatet vurderer at de fremlagte kjøredataene dermed ikke gir grunnlag for noen entydig konklusjon om hendelsesforløpet.

Sekretariatet kan ikke utelukke at uhellet har oppstått slik klager har fremlagt saken for oss. Ut fra alminnelige bevisbyrdebetraktninger finner vi imidlertid ikke at dette i tilstrekkelig grad er sannsynliggjort. Som nevnt vil vi ved behandling av saker kun forholde oss til den skriftlige dokumentasjonen som partene har innhentet og fremlagt. Det foreligger motstridende forklaringer, og det er ikke fremlagt nøytrale vitner eller andre tilstrekkelige teknisk bevis som kan bekrefte noen av partenes påstander. Ettersom nøyaktig sted og kjøretøyenes plasseringer idet uhellet oppsto for øvrig er uklart, så er det ikke mulig å konkludere med ansvar i saken. Tilfellet må derfor løses med at hver part bærer sin egen skade, jf. bal. § 8.

Finansklagenemnda har i en rekke avgjørelser der det foreligger motstridende forklaringer, konkludert med at hver part må bære egen skade da det ikke er ansett å foreligge tilstrekkelig dokumentasjon for at noen av partene har opptrådt uaktsomt eller brutt trafikkreglene. Fra nemndas side er det i slike tilfeller konkludert med at en må falle ned på hovedregelen i bal. § 8, som er at hver part bærer egen skade.

Til støtte for dette kan det vises til tidligere nemndavgjørelsen **FinKN 2017-468** som gjaldt ansvarsfordelingen etter sammenstøt mellom klager og motpartens motorvogn. Nemnda kom til at det ikke var dokumentert uaktsomhet eller brudd på trafikkregler hos noen av partene og at hver part da måtte bære egen skade. Fra nemndas avgjørelse hitsettes:

Det er ingen nøytrale vitner som kan bekrefte partenes forklaringer. Nemnda har ikke grunnlag for å ta stilling til hvilken forklaring som fremstår som mest troverdig. I så fall er det ikke dokumentert uaktsomhet eller brudd på trafikkregler hos noen av partene. Den korrekte løsningen er da at hver part bærer sin skade etter bal. § 8 første ledd.

I sakens anledning viser vi også til avsagte nemndavgjørelser **2023-267**, **2021-332**, **2021-130**, m.fl. der nemnda i samtlige saker har konkludert med at det ikke i tilstrekkelig grad er sannsynliggjort ansvarsgrunnlag hos den ene parten i kollisjonssaker der det foreligger avvikende forklaringer.

...

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).